

CHIỀU TRÊN XỨ NGƯỜI

Những giọt nắng đã ngã màu cỏ úa Phủ đời
ta trên xứ lạ quê xa Nước mắt nào vừa nghẹn đắng trên
môi Bỗng chợt tắt khi hôn ta dấy chết Một mình
ta ôm nỗi buồn tro trọi Phố đông vui như mở hội ngày
xuân Ta bước đi lòng vẫn mãi phân vân Sầu trăm
mối nghĩa trang buồn cuối trời Quảng đời ta ôi chuỗi dài xa
lạ Sóng lưu đày trong biển cả cả hoang vu Ta bơ
vơ phiêu bạt giữa xa khơi Nghe trông vắng âm u như đáy
mộ Ta nhớ Em Ta nhớ Em, nắng cuối chiều quay quắt Mãi u buồn từ
một thưở xa nhau Giải sông Ngân ta bờ ngõ bến bờ
Chờ Chúc Nữ xây thành sâu hất hiu